

وی در پایان درباره کارهای شاخص، تاثیر گذار و به یاد ماندنی استاد منوچهر اسماعیلی گفت: آقای اسماعیلی با هنرمندی خود جای خیلی از نقش‌ها صحبت کرد و دلم به هیچ عنوان متوجه نشدم که صدا از خود هنر پیشه اصلی جداست و در حقیقت یک دوباره به جای بازیگر صحبت می‌کند. قطعا شاخص‌ترینشان چهار فیلمی است که روی بازی بهروز وثوقی صحبت کردند اما سابقه من بیشتر کارهای کلاسیک ایشان است، به این دلیل که ادبیات کلاسیک را به خوبی درک و نقش‌ها را به یادماندنی‌تر می‌کردند. مثلا در سریال «هزارستان» زنده یاد علی حاتمی چهار شخصیت آقایان انتظامی، مشایخی، کشاورز و لایق را جدا جدا بیان کردند و یاد فیلم «هادر» نیز باز همین اتفاق می‌افتد. حتی در کارهای کلاسیک خارجی مثل «شاه‌لیر» نیز این اتفاق می‌افتد که سواد و تخصص استاد اسماعیلی کلاما در آن‌ها مشخص می‌شود.

و بروند، ایشان وقتی یک نقشی را می‌پذیرفتند بسیار با آن آشنا می‌شدند و چندین و چندبار تمرین می‌کردند و زمانی که اطمینان پیدا می‌کردند چیزی که پیدا و خلق کرده‌اند درست است، به سراغ ضبط آن می‌رفتند.

این دوبلور اضافه کرد: دوبله بازیگری نیست در عین حال که بازیگری هست و گوینده با وجود اینکه روی یک صندلی نشسته است، یک نقشی را هم بازی می‌کند و اکتش محدود به چهره است. آقای اسماعیلی و اسماعیلی‌ها هدفشان این بود تا از چیزی که به آن‌ها سپرده‌اند، سرسری عبور نکنند و با آن به قدری آشنا باشند و برای آن آنقدر چیزهای مختلفی بسازند که خود این تکنیک تبدیل به هنر شود، اما متأسفانه تمام جان مایه‌هایی که بزرگان این عرصه از جمله استاد اسماعیلی، خسرو شاهی، ژاله کازمی و... در کار گذاشتند امروز در کمتر افراد و کارهایی می‌توان دید و شنید.

بیشتر تکنیک است تا حدی پیش برده و کار کرده‌اند که از مرزهایی عبور کرده است.

وی ادامه داد: اگر هنر را به معنای خلاقیت بدانیم، ایشان کلاما خلاقانه هنری را خلق کردند. من با شنیدن نام ایشان یاد یک اسطوره ساز می‌افتم. یاد کسی می‌افتم که می‌تواند کاری را از مرزها عبور دهد. این حرف‌های امروز نیست که به دلیل درگذشت ایشان بیان کنیم بلکه این حال و رفتار و کردار همیشه استاد اسماعیلی بوده است. آقاجلی درباره برخورد و نوع حضور منوچهر اسماعیلی در کارهای مختلف گفت: ایشان آنقدر در کار خود حرف‌های بوند که نگاه، شکل حرکت، شخصیت اجتماعی و فردی و... را به خوبی در یک هنر پیشه می‌دیدند و بعد از تحلیل، چیزی را برای آن نقش به وجود می‌آوردند که مختص همان شخصیت باشد. شکل کار کردن ایشان هیچ وقت به این صورت نبوده است که چون این کار را بلد هستند، انجام بدهند